

Vrouwen in de Lokale Kerk - Deel 1

Door: Gregg Bing

Wat hebben de volgende mensen gemeen: Sara, Rebekka, Mirjam, Rachab, Ruth, Debora, Ester, Maria, Lydia, Priscilla, Lois, Eunice? Al deze vrouwen zijn door God gebruikt om Zijn plannen en doelen te bereiken. Bijvoorbeeld:

Mirjam was de oudere zus van Mozes. Toen Mozes in Egypte in een rieten mand in de rivier in Egypte werd gezet zag zij toe wat er met hem zou gebeuren. Toen de dochter van Farao de baby vond bood Mirjam aan om zijn echte moeder hem te laten verzorgen voor de prinses. Mirjam werd later een profetes die voor God sprak als Hij haar zond.

Esther was een jonge Joodse vrouw die een schoonheidswedstrijd won en de koningin van Perzië werd. Zij bleek veel meer te zijn dan alleen een vrouw van grote schoonheid; Zij was ook een vrouw van geloof. Toen de goddeloze Haman een plan ontwierp om alle Joden te vernietigen, realiseerde ze zich, door Mordechai, haar neef, dat God haar had opgewekt "voor deze tijd". Zij heeft voor haar volk, Israël, voor de Persische koning een standpunt ingenomen zonder te vrezen voor haar eigen leven; door dat te doen redde ze het volk van God van de vernietiging.

Priscilla was een medewerkster met de Apostel Paulus. Zij en haar man, Aquila, "riskeerden hun eigen nek" voor het leven van Paulus en hielpen hem enorm in zijn bediening voor de Heer.

De verhalen zouden door kunnen gaan en laten zien dat God een belangrijke plaats heeft voor vrouwen in het bediening van zijn Woord, waaronder ook een plaats in de lokale kerk.

Wat is de rol die vrouwen spelen in de bediening van de lokale kerk? De Apostel Paulus behandelt deze vraag in zijn eerste brief aan Timotheüs.

"1Tim.2:8-15: 8 Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende heilige handen, zonder toorn en twisting. 9 Desgelijks ook, dat de vrouwen, in

een eerbaar gewaad, met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarden, of kostelijke kleding; 10 Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken. 11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid. 12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij. 13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva. 14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest. 15 Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

Er zijn twee extreme reacties op deze passage van de Schrift. De **eerste** mist de geest en de context van deze passage en gaat ervan uit dat vrouwen geen echte rol of plaats in de lokale kerk hebben. Deze interpretatie zorgt voor een strikte toepassing van de kledingvoorschriften waarin wordt aangedrongen dat vrouwen zich eenvoudig moeten kleden zonder make-up, geen sieraden dragen en niet in vlechtingen des haars. Vrouwen mogen helemaal niet onderwijzen en moeten te allen tijde in de kerk zwijgen. De houding lijkt te zijn dat vrouwen gezien en niet gehoord mogen worden.

De **tweede** foutieve reactie op deze passage is om het geheel te verwerpen als zijnde verouderd. Deze interpretatie geeft prioriteit aan culturele invloeden aangaande het onderwijs van de Schrift. Als gevolg hiervan zien we vandaag de dag veel kerken en kerkelijke denominaties waar vrouwen een actieve rol spelen als pastors, leraren en evangelisten, evenals vooraanstaande functies op velerlei andere gebieden van de lokale kerkelijke bediening.

Kijken we nauwkeuriger naar deze tekst, dan wordt het duidelijk dat geen der reacties zich weerspiegelt aan hetgeen Gods Woord hierover zegt.

We beginnen met 1 Timotheüs 2:8, waar Paulus Gods wil uitdrukt voor "de mannen". Het woord voor "mannen" komt uit de Griekse "andras", dat betrekking heeft op een man of echtgenoot, in tegenstelling tot een vrouw of echtgenote. In een eerder vers, 1 Timothy 2:5, gebruikt Paulus een ander woord namelijk "mensen", het Griekse woord "antropos", dat betrekking heeft op de mensheid, wat alle mensen betekent, zowel mannen als vrouwen.

Er zijn twee verschillende Griekse woorden voor "wil", beide worden gevonden in dit 2e hoofdstuk van 1 Timotheüs. Het woord "wil" in 1 Timotheüs 2:4 komt uit het Grieks "thelo", dat spreekt van de natuurlijke neiging van een persoon; Het spreekt een wens of verlangen uit dat afkomstig is van emoties. Bijvoorbeeld: door Zijn grote liefde voor ons, wil God dat alle mensen gered worden, maar dit is niet iets waarvan Hij zegt dat het zal gebeuren.

Het tweede woord voor "wil" wordt gebruikt in 1 Timothy 2:8. Dit woord komt van het Grieks "boulomai", dat spreekt van iemands besluit; Het spreekt van een weldoordacht besluit of doel gebaseerd op redenering. Het is vaak het gevolg van "thelo", de wens of verlangen van iemand. In 1 Timotheüs 2:8 vinden we Gods vastberaden doelstelling voor mannen, in tegenstelling tot vrouwen, over de kwestie van het openbaar gebed in de lokale kerk.

We zijn begonnen met vers 8, omdat het volgende vers, 1 Timoteüs 2:9, zegt "*Desgelijks ook, dat de vrouwen ...*". Op dezelfde manier als vers 8 Gods wil beschrijft voor "de mannen" beschrijven de verzen 9-15 het door God bepaalde doel voor vrouwen. Aangezien het woord "vrouwen" kan worden gebruikt om te verwijzen naar vrouwen of echtgenotes geloven sommigen dat deze passage de rol van vrouwen of echtgenotes in huis bedoelt. Het onderwerp van 1 Timotheüs is echter het gedrag in de lokale kerk (1 Tim 3:15); het is redelijk om aan te nemen dat deze passage betrekking heeft op Gods rol voor vrouwen in de lokale kerk.

Paulus behandelt drie verschillende aspecten van Gods rol en doel voor vrouwen in de lokale kerk: 1) Versiering van vrouwen (zowel binnen als buiten), 2) Rol van vrouwen, en 3) Redenen voor deze rol.

Versiering van Vrouwen

"1Tim.2:9-10: 9 Desgelijks ook, dat de vrouwen, in een eerbaar gewaad, met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarden, of kostelijke kleding; 10 Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.

Het woord "versieren" komt uit het Griekse "kosmeo", wat betekent het op orde brengen, bereiden of gereed maken; het kan ook betekenen om met eer te versieren. Het woord "Wereld" komt van de Griekse woord "kosmos", het zelfstandige naamwoord van "kosmeo". De wereld die God gecreëerd heeft, is

een geordende, toebereide wereld. Het Engelse woord "cosmetica" komt uit dit woord; het verwijst naar preparaten die zijn ontworpen om de fysieke verschijning te verfraaien. Vrouwen moeten zich op twee manieren versieren: van buiten en van binnen. Vrouwen moeten zich kleden in een eerbaar gewaad. Eerbaar (of bescheiden) kleding is ordelijk, smaakvol en passend of betamelijk. De uitwendige versiering van een vrouw zou haar innerlijke versiering moeten weerspiegelen en gekenmerkt worden door "schaamte en matigheid".

De keuze van de kleding van een vrouw moet haar "welvoeglijkheid" aantonen. Het woord wordt in de King James Version (ook de SV-'77) vertaald met "schaamte", maar die term kan een verkeerde bijbetekenis geven. Een vrouw mag haar gezicht niet in schaamte voor zichzelf, of haar uiterlijk, verlagen, maar ze moet een houding van eerlijke nederigheid behouden. Haar uiterlijke verschijning zou een bescheidenheid moeten tonen die haar achting en respect voor God en voor anderen toont. De uitwendige verschijning van een vrouw toont ook haar "matigheid". Haar keuzes moeten redelijk zijn, afkomstig uit een geestelijk gezonde geest, een geest die zelfbeheersing uitoefent over haar vleselijke passies en verlangens.

Paulus behandelt een aantal specifieke gebieden die zich bezighouden met de uitstraling van een vrouw: het vlechten van het haar, het dragen van goud, parels of kostbare kleding. Dit betekent niet dat vrouwen hun haar nooit moeten vlechten, sieraden dragen of aantrekkelijke kleding dragen. Wat Paulus zegt is dat vrouwen zich niet op een manier moeten kleden om bijzondere aandacht te vestigen op hun uiterlijke verschijning. Ze moeten niet pronken of een schouwspel maken van zichzelf door het dragen van sierlijke versieringen en kleding, vooral in de lokale kerk moet dat niet. Paulus gaf Timotheüs opdracht om de vrouwen te waarschuwen om hun uiterlijke verschijning niet te overbenadrukken. Vrouwen moeten zich versieren op een manier die "geschikt is voor vrouwen die godzaligheid beoefenen".

Een vrouw die betuigt Christen te zijn, moet godvrezend zijn. Zij zou eerbied moeten hebben voor en een toewijding aan God dat duidelijk is op elk gebied van haar leven, met inbegrip van haar kleding. Als ze naar de kerk komt, is ze daar om de Heer te aanbidden. Haar keuze van kleding zou dat moeten weerspiegelen.

Petrus behandelt ditzelfde onderwerp in zijn 1e brief aan de Joden van de verstrooiing:

“1Petr.3:3-4: 3 Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken; 4 Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God.

De versiering van een Christen vrouw zou niet "alleen" uitwendig moeten zijn; het zou meer gericht moeten op het innerlijke “de verborgen mens des harten”. In tegenstelling tot de fysieke schoonheid van een vrouw is de schoonheid van een “zachtmoedigen en stille geest” onvergankelijk en “kostelijk voor God”. Het woord “kostelijk” betekent letterlijk “van grote waarde”. De wereld beoordeelt vrouwen vaak op basis van hun uiterlijke verschijning, maar God waardeert wat in het hart van een vrouw is.

Een andere manier waarop vrouwen zich moeten versieren is "met goede werken". Vrouwen worden, net zoveel als mannen, geroepen om te werken en de Heer te dienen. Als Christenen zijn wij Gods maaksel; onze redding heeft niets te maken met onze werken, alleen met Zijn werken. Niettemin worden gelovigen in Christus Jezus geschapen "*tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen* (Efeziërs 2:10). Welke soorten goede werken heeft God voorbereid voor vrouwen? In het bijzonder, welke rol spelen ze in de bediening van een lokale kerk? We zullen deze vragen in deel-2 overwegen.

Vrouwen in de Lokale Kerk - Deel 2

“1Tim.2:11-12:11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid. 12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij”.

Deze twee verzen, die door de apostel Paulus zijn geschreven, worden vaak verkeerd begrepen en hebben grote controverse onder gelovigen veroorzaakt aangaande de rol van vrouwen in de lokale kerk. Mensen hebben vaak extreme opvattingen over dit gedeelte van de Schrift. Sommigen denken dat Paulus hier zegt dat vrouwen gezien en niet gehoord moeten worden en dat ze geen plaats hebben in het werk van de Heer. Anderen veronderstellen dat deze passage in de Schrift cultureel verouderd is en geen invloed heeft op de bediening van de

kerk van vandaag. Geen van deze opvattingen is juist. De plaats van vrouwen in de lokale kerk vereist een zorgvuldige studie van de betekenis van deze Schriften in hun context, zonder dat ze door de huidige cultuur, de tradities van de mens of de kerkelijke geloofsbelijdenissen worden beïnvloed.

Gedrag in de lokale kerk

We moeten er rekening mee houden dat Paulus deze brief aan Timotheüs schreef toen hij pastor was in de kerk te Efeze als (1 Tim. 1:3). Er werden richtlijnen gegeven voor het gedrag: *".....hoe men in het huis Gods moet verkeren, hetwelk is de Gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der waarheid"*. (1 Tim 3:15). Hoofdstuk 2 behandelt de rol van mannen en vrouwen in lokale kerkdiensten. Versen 1-8 beschrijven het belang van het openbare gebed in deze diensten, een bediening die door de mannen van de gemeente wordt gedaan. Vers 9-15 spreken van de rol die de vrouwen hebben in de lokale kerk en in het bijzonder in de publieke bediening van een kerk.

Aangezien de Griekse woorden voor "mannen" en "vrouwen" ook respectievelijk "echtgenoten" en "huisvrouwen" kunnen betekenen, veronderstellen sommigen dat deze passage beperkt is tot de rol van mannen en vrouwen in de huwelijksrelatie, maar de context van 1 Timotheüs is niet het gedrag in huis, maar gedrag in de lokale kerk.

"In stilheid"

Deze passage begint en eindigt met het idee dat vrouwen "in stilheid" zijn. Mogen vrouwen dan geen geluid maken in de kerk? Kunnen ze niet deelnemen aan gemeentelijke zang? Kunnen zij de waarheid van het Woord niet erkennen met een hartelijke "Amen"?

De antwoorden op deze vragen rusten in de betekenis van het woord "stilte", een vertaling van het Griekse zelfstandig naamwoord "hesuchia". Het kan betekenen om zich te onthouden van spreken, maar meer specifiek spreekt het over stilheid, rust of stilte. Strong's woordenboek zegt dat het betekent "stil zijn" (ongestoord en niet storend). Vine's Verklarend Woordenboek zegt dat het "rust aangeeft die van binnenuit komt, waardoor er geen verstoring wordt veroorzaakt naar anderen". Het woord beschrijft een persoon die zijn eigen werk doet en zich niet inmengt in de zaken van anderen of deze belemmert.

Paulus vermaande de heiligen te Thessalonica: *"2Thess.3:12:..... dat zij met stilheid werkende, hun eigen brood eten.*

Hij zei niet dat ze in stilte moesten werken, maar dat ze hun eigen werk moeten doen, in tegenstelling tot degenen die: "niet werken, maar ijdele dingen doende". (2 Thess. 3:11), ze bemoeiden zich met andermans zaken.

Paulus vertelde Timotheüs dat gebeden zouden moeten worden gedaan: *"1Tim.2:2: Voor koningen, en allen, die in hoogheid zijn; opdat wij een gerust en stil leven leiden mogen in alle godzaligheid en eerbaarheid.* Een "stil" leven was niet een leven van absolute rust of stilte, maar een rustig leven, dat niet door anderen verstoord wordt.

Toen de Jeruzalemse Joden Paulus hoorden spreken met hen in de Hebreeuwse taal, *"hielden zij zich te meer stil"* (Handelingen 22:2). Ze luisterden in stilte, maar zelfs hier is het idee dat ze de toespraak van Paulus niet verstoorde.

"1Petrus 3:4: .....het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest", in het hart van een Christen vrouw is: *"is kostelijk voor God"*. Deze "stillen geest" is hetzelfde idee als "stil" in 1 Timothy 2:11-12 en is de juiste gesteldheid van: *"vrouwen die de godvruchtigheid belijden"* (1 Tim 2:10).

Hoe een vrouw moet leren

"1Tim.2:11: Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

Een godvruchtige vrouw moet "in stilheid leren". Zij moet groeien in haar kennis en inzicht in geestelijke waarheden, maar ze moet dit in stilheid doen, zonder onrust te veroorzaken in de lokale kerk, en zich niet bemoeien met het werk dat God aan mannen in de lokale kerk heeft gegeven.

Niet alleen moet de Christenvrouw in stilheid leren, zij moet dat doen *"in alle onderdanigheid"*. Onderdanigheid betekent het erkennen en onderwerpen van zichzelf aan de autoriteit van iemand anders. In haar huis zal een godvruchtige vrouw zich onderwerpen aan de autoriteit die God aan haar man heeft gegeven als het geestelijk hoofd van hun familie (Efeziërs 5:22-24). In de lokale kerk zal een godvruchtige vrouw zich onderwerpen aan de autoriteit die God aan de mannen heeft gegeven als geestelijke leiders in haar kerkfamilie (1 Tim 3:1-12).

De functie van een bisschop (letterlijk opziener), dat dezelfde functie is als die van een oudste of een pastor (Handelingen 20:28, 1 Pet. 5: 1-2), en de functie van een diaken moet worden vervuld door degenen die "*de man van één vrouw is*" (1 Tim. 3:2,12). Deze eis sluit vrouwen duidelijk uit om deze functies uit te oefenen. Deze eisen van "stilte" en "onderwerping" voor vrouwen in de lokale kerk resulteren in de beperkingen die we in het volgende vers zien.

Wat vrouwen niet is toegestaan

"1Tim.2:12: Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Omdat Paulus zegt: "Ik laat niet toe", in plaats van "God laat niet toe", beweren velen dat Paulus hier zijn persoonlijke mening geeft en niet de wil van God. Wat mensen niet begrijpen, is dat Paulus "*een apostel van Jezus Christus*" was, en als zodanig sprak hij "*naar het bevel van God*" (1 Tim.1:1). We moeten ook bedenken dat Paulus zijn geschriften door God geïnspireerd waren (2 Tim 3:16 met 2 Petrus 3:15-16), waardoor Hij de wil van God verklaart aangaande het gedrag in de lokale kerk. Paulus identificeert twee gebieden waarin vrouwen door God werden beperkt: "onderwijzen of autoriteit hebben over een man".

Een nadere blik op deze passage helpt een aantal misvattingen te corrigeren over wat Paulus hier bedoelde.

Vrouwen en Onderwijzen

Verbiedt deze passage een vrouw om helemaal niet te leren? Dat is duidelijk niet zo. Paulus was dankbaar en prees de trouw van Timotheüs's moeder en oma, die Timotheüs de Heilige Schriften geleerd hadden vanaf het moment dat hij een klein kind was (2 Tim. 3:15, 2 Tim. 1:5).

Paulus heeft in zijn brief aan Titus gezegd dat hij de oudere vrouwen moet instrueren om "leraressen van het goede" te zijn, in het bijzonder om: "de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn" (Titus 2:3-4).

Paulus laat vrouwen niet alleen toe om te onderwijzen, hij geeft ze zelfs opdracht om dat te doen, met name aan kinderen en andere vrouwen, zowel thuis als in de kerk. Maar mogen vrouwen mannen leren?

Beschouw de bediening van Aquila en Priscilla aan Apollos. Apollos was *"een welsprekend man machtig zijnde in de Schriften"*, een man die *"in den weg des Heeren"* was onderricht, maar toen hij in Efeze in de synagoge begon te spreken, hoorden Aquila en Priscilla hem, ze merkten dat hij: *"wetende alleenlijk den doop van Johannes"*. Dus: *"namen zij hem tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker (nauwkeuriger) uit"* (Handelingen 18:24-26).

Er staat niet dat Aquila, de man, Apollos heeft geleerd, maar dat "zij", zowel Aquila als Priscilla, hem tot zich namen en leerden hem nauwkeuriger. Wat een invloed heeft de bediening van dit gelovige echtpaar gehad op Apollos zijn "leven en bediening". Toen Apollos zijn bediening in Achaia vervolgde: *"heeft hij veel toegebracht aan degenen, die geloofden door de genade. Want hij overtuigde de Joden met groten ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was."*

Wat bedoelt Paulus dan, als hij zegt, *"ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere?"* De beperkingen die de vrouwen in de lokale kerk zijn gesteld, "onderwijzen" en "autoriteit hebben over", worden beide gekwalificeerd door de laatste woorden: "een man".

Vrouwen mogen zelfs in de lokale kerk leren, maar ze zijn beperkt tot het onderwijzen van kinderen of andere vrouwen; ze mogen daar geen mannen leren. Door de jaren heen hebben vrouwen grote bedieningen gehad in lokale kerken, lerende de kinderen in de zondagsschool klassen, bijbelkampen en vrouwenklassen.

Buiten de lokale kerk zijn er geen beperkingen. Vrouwen kunnen door God gebruikt worden om iedereen, zelfs mannen, te onderwijzen zoals we zagen dat Priscilla Apollos onderwees. Vrouwen kunnen vandaag de dag vrienden, burens, collega's of familieleden leren.

Vrouwen en autoriteit

De focus van dit vers is leiderschap in de lokale kerk, met inbegrip van de functies van de pastor (bisschop, ouderling) en diakenen. De rol van de pastor, die verantwoordelijk is voor het onderwijzen van Gods Woord, en de rol van

diaken zijn beperkt tot mannen (1 Timotheüs 3), ondanks het feit wat veel kerken en denominaties praktiseren.

Het is een vrouw niet toegestaan "macht over een man" te hebben in de lokale kerk. Paulus herhaalt dat vrouwen "in stilheid" moeten zijn opdat ze geen onrust veroorzaken door de autoriteit te zoeken betreffende een leidersrol in de plaatselijke kerk die God aan mannen heeft toevertrouwd. Met een zachte en stille geest moeten ze zich aan de wil van God, aangaande deze kwestie, onderwerpen.

Conclusie

Waarom worden deze duidelijke instructies in Gods Woord, over de verschillende rollen die mannen en vrouwen in de lokale kerk zijn gegeven, verlaten? Eén reden hiervoor is het verlaten, van een toenemend aantal kerken en denominaties, van de waarheid van Gods Woord (1 Tim 4:1, 2 Tim 4:4).

Een andere reden, die wij soms tegenkomen, is dat vrouwen de positie van leiderschap in hun eigen huizen of in kerken aannemen, omdat de mannen van hun rol en verantwoordelijkheden als geestelijke leiders afstand hebben gedaan. Als Christelijke mannen zouden opstaan en de rollen vervullen die God aan hen heeft toevertrouwd, zou het niet nodig zijn dat vrouwen dit moeten doen.

Wanneer zowel mannen als vrouwen de instructies van God voor het huis en de lokale kerk volgen, is het resultaat orde en geestelijke zegen in het werk van de Heer.

Vrouwen in de Lokale Kerk - Deel 3

Paulus zijn eerste brief aan Timotheüs, die als leraar van de kerk in Efeze dienst deed, werd geschreven om hem te onderwijzen over het gedrag in de gemeente (1 Tim 3:14-15). In het tweede hoofdstuk richt Paulus zich op de plaats van vrouwen in de lokale kerk, met inbegrip van hun versiering in de kerk en hun rol in de kerkelijke bediening.

Wanneer vrouwen samenkomen om te aanbidden, moeten ze zich niet alleen uitwendig versieren maar zich met fatsoen en bescheidenheid (zelfbeheersing)

versieren, als vrouwen die godzaligheid verkondigen (1 Tim 2:9-10). Petrus leert in een soortgelijk gedeelte dat vrouwen zich moeten versieren met "het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God (1 Petrus 3:4).

Beide passages benadrukken dat vrouwen in de kerk "stil" of "in stilheid" moeten zijn. Zoals we in de voorgaande delen hebben gezien, betekent dit niet dat ze nooit mogen spreken, maar dat ze geen beroering in de kerk moeten veroorzaken. Vrouwen moeten vooral niet inbreken in de rol die God aan mannen heeft gegeven. Dat is wat Paulus bedoelt als hij zegt: *"Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid"* (1 Tim 2:11). Zij moeten erkennen en zich onderwerpen aan de wil van God dat mannen de leidersrol in de lokale kerk moeten vullen. Paulus gaat verder met te zeggen: *"Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij"* (1Tim.2:12). Vrouwen moeten niet proberen om posities aangaande onderwijs of autoriteit over te nemen die God aan mannen heeft gegeven. Vrouwen kunnen zeker kinderen of andere vrouwen leren, maar zij moeten niet de positie van pastor-leraar zoeken (ook wel "bisschop" of "ouderling" genoemd); God beperkt deze kerkelijke bediening tot mannen (1 Tim 3:1-7).

Waarom heeft God deze verschillende rollen bepaald voor mannen en vrouwen in de lokale kerk? Paulus geeft het volgende antwoord:

"1Tim.2:13-15: 13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva. 14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest. 15 Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

Paulus zijn gebruik van het woord "want" geeft aan dat hij een reden geeft waarom God verschillende rollen heeft gegeven aan mannen en vrouwen. Paulus geeft twee redenen aan die elk verband houden met een belangrijke gebeurtenis uit Genesis, het boek van het begin.

De Schepping

De eerste reden dat mannen en vrouwen verschillende rollen hebben, gaat terug naar de schepping zelf.

De hele scheppingsorde wijst erop dat mannen de rol van leiderschap moeten hebben: *“Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva”* God heeft in zijn soevereiniteit de man eerst geschapen.

God erkende echter dat de man niet alleen kon functioneren en zei: *“Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij”* (Gen.2:18).

Het woord “hulpe” impliceert niet een minderwaardig wezen of een dienaar, maar iemand die toevoegt wat ontbreekt, degene die completeert. God gebruikt zelfs de term voor Zichzelf als zijnde een “hulp” en een schild voor Zijn volk Israël (Psalm 115:9-11). Deze helper zou "vergelijkbaar" zijn met Adam, wat betekent: iemand die geschikt was voor hem, een tegenhanger van de man. Mannen en vrouwen werden door God geschapen met specifieke verschillen, elk met hun eigen sterke en zwakke punten (geen gebreken); samen vullen zij elkaar aan.

Zowel mannen als vrouwen zijn een belangrijk onderdeel van het doel van God in de schepping, maar de volgorde is belangrijk: *“Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw is uit den man”* (1 Kor. 11:8). God nam een rib van Adam en daaruit maakte Hij de vrouw en bracht haar naar de man. En eveneens: *“.....is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man”* (1 Korinthiërs 11:9). Door Gods rangorde en doel in de schepping heeft Hij verschillende rollen, verantwoordelijkheden en gezag gegeven aan mannen en vrouwen, zowel thuis als in de kerk.

De vrouwenbevrijdingsbeweging heeft al vele jaren gelijkheid voor vrouwen nagestreefd, maar velen maken de fout om gelijkwaardigheid te definiëren als gelijk zijn aan elkaar. Mannen en vrouwen moeten zeker gelijke kansen krijgen op de werkplek en gelijke beloning voor gelijke arbeid, maar mannen en vrouwen zijn niet hetzelfde. God schiep hen met verschillen omdat Hij verschillende doeleinden heeft voor hen en heeft hen verschillende rollen gegeven in hun leven en bediening voor Hem.

De zondeval.

Een tweede reden waarom mannen en vrouwen verschillende rollen hebben heeft te maken met de val, de intrede van de zonde in de wereld.

“1Tim.2:14: En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

In het plan van Satan om Adam en Eva te verleiden om te zondigen benaderde hij de vrouw toen zij alleen was. Waarom Eva en niet Adam? Mogelijk, uit zijn waarneming van de eerste man en vrouw, herkende Satan een bijzonder kwetsbaarheid in Eva dat hij hoopte te exploiteren; en hij verleidde haar succesvol door zijn listigheid (2 Korinthiërs 11:3). Het woord “verleiden” betekent dat hij haar door zijn subtiele leugens en halve waarheden volledig misleid heeft. Eva haar probleem was dat ze blijkbaar niet wist wat God had gezegd, zodat we zien dat ze er iets aan toevoegde iets weglief en Gods woorden aldus veranderde (Gen. 3:1-6). Ze kende de waarheid niet, ze was gevoelig voor de leugens van Satan en "viel in overtreding", waardoor ze een overtreder werd en vanaf die dag in die trieste toestand is gebleven.

De vrouw werd door God geschapen "voor de man", maar in dit geval heeft zij echter zelfstandig gehandeld. Ze heeft uit eigen beweging met de slang gesproken en werd grondig door hem bedrogen en daarna, na zelf ongehoorzaam te zijn geweest aan het Woord van God, leidde ze de man eveneens in de zonde.

Vanwege het feit dat ze Gods doel voor haar in de huwelijksrelatie niet erkende, heeft God het oordeel over Eva (en over vrouwen in het algemeen) uitgesproken en gezegd: *“..... tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben”* (Gen. 3 :16). Het verlangen van de vrouw, de dingen waar ze naar verlangde, waren: "tot haar man", wat betekent dat het haar verlangen moest zijn om hem onderdanig te zijn en hij heerschappij over haar moest hebben. Dit impliceert niet dat ze zijn slaaf of dienstmaagd zou zijn, maar dat hem de rol van geestelijk leiderschap in hun familie was gegeven.

Wij zien deze zelfde waarheid in de instructies van Paulus aan de heiligen te Efeze: *“Ef.5:22-23: 22 Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan den Heere; 23 Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is;.....”*.

God heeft Adam inderdaad verantwoordelijk gehouden voor de intrede van de zonde in de wereld. Paulus schreef in Romeinen 5:12 dat: *“.....gelijk door*

één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben. Desalniettemin werd Adam, in tegenstelling tot Eva, niet misleid door de subtiliteit van Satan. Paulus verwijst naar dit feit als één van de redenen dat mannen, niet vrouwen, de verantwoordelijkheid krijgen voor het leiderschap in de lokale kerk.

Het belangrijkste werk van kerkleiders, met name opzieners, is het onderwijzen van Gods woord (1 Tim 3:2). In Paulus's brief aan Titus is één van de eisen van een opziener dat hij: *“Titus 1:9:..... vasthoudt aan het getrouwe woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig zij, beide om te vermanen door de gezonde leer, en om de tegensprekers te wederleggen.* Vanwege het onvermogen van Eva om de valse ideeën van de duivel te weerstaan heeft God het geestelijk leiderschap in het huis en in de kerk toevertrouwd aan mannen en niet aan vrouwen.

De “Redding” van een vrouw

Het volgende vers, 1 Timotheüs 2:15, opent met het woord "doch", dat aangeeft dat, hoewel de vrouwen geen rol hebben als geestelijke leiders in hun families of in hun kerken, God nog een prachtig doel voor hun leven heeft. De exacte aard van dit doel, zoals aangegeven in dit vers, is echter moeilijk te bepalen en er zijn (veel) verschillende verklaringen gegeven. Paulus schrijft:

*“1Tim.2:15: Doch **zij** zal **zalig** (of gered) worden in kinderen te baren, zo **zij** blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.*

*“1Tim.2:15: Notwithstanding **she** shall be **saved** in childbearing, if **they** continue in faith and charity and holiness with sobriety.*

De onderstaande uitleg is volgens de tekst in de King James Bible!

Eén van de moeilijkheden bij dit vers is (in de King James Bible) de verandering van de derde persoon enkelvoud "zij" (**she**) in de openingszin naar de derde persoon meervoud "zij" (**they**) in de laatste zin. Heeft "zij" (**she**) vooral betrekking op Eva of op "vrouw" (enkelvoud) als vertegenwoordiger van alle vrouwen die komen? Heeft "zij" (**they**) betrekking op alle vrouwen of naar de kinderen van een vrouw?

En hoe zit het met de betekenis van het woord “zalig of gered”? Dit is zeker geen belofte van fysieke veiligheid bij het baren van kinderen, want veel vrouwen zijn overleden bij de geboorte van hun kind. Heeft het betrekking op de verlossing van de zonde? Zo ja, betekent dit dat een vrouw alleen wordt gered door kinderen te krijgen? Of is de verlossing van een vrouw afhankelijk van haar kinderen *"zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid"*? Deze twee verklaringen komen in het geheel niet overeen met het duidelijke onderwijs van Paulus dat redding “niet uit de werken” is maar “Gods gave”, is, een geschenk dat alleen door het geloof kan worden ontvangen (Efeziërs 2:8-9).

Sommigen beweren dat de sleutel tot dit vers het feit is dat het zelfstandig naamwoord "baren" voorafgaat door het bepalend lidwoord, waardoor het "het baren" of "het baren van een kind" is. Velen geloven dat dit de geboorte van een bepaald kind betekent, de Heer Jezus Christus, door wie de redding voor alle mensen zou worden verschaft (Matth. 1:21, 1 Tim. 4:10). Dit kind werd beloofd te zijn "het zaad van de vrouw" (Gen. 3:15) en was "geboren uit een vrouw" (Gal 4:4), de maagd Maria, waarmee de belangrijke rol van vrouwen in Gods voorziening wordt aangetoond van verlossing door Jezus Christus.

Het Grieks vertaald woord “zalig of gered worden” heeft eigenlijk verschillende soorten betekenissen. Het wordt meestal gebruikt om geestelijke verlossing te beschrijven van de straf voor de zonde, maar het kan ook betrekking hebben op redding, bevrijding of behoud van fysieke gevaren of van vijanden. Het verwijst soms naar het worden bevrijd of genezen van lichamelijke ziekte of zwakheid, dus wordt het in deze passages vertaald "heel maken of genezen of gezond maken" (Markus 5:34, Markus 6:56) en Markus 10:52. “Ze zal gered (zalig) worden”, kan daarom verwijzen naar hoe een vrouw geheel of volledig wordt gemaakt.

Na de val lijkt God, in het uitspreken van Zijn oordelen over Adam en Eva, van plan te zijn om door te gaan met de verschillende rollen die Hij zich voor mannen en vrouwen had voorgesteld. Tot de man zei God: *"17 .....zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens.....19 In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert....."* (Gen.3:17-19). De straf van de man maakte het moeilijker voor hem met betrekking tot zijn werk of arbeid.

Tot de vrouw zei God: *“.....Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.* Haar straf betekende verdriet en pijn voor haar om kinderen te baren, en de straf stelde haar onder het gezag van haar man.

Deze verzen geven de belangrijkste rollen en verantwoordelijkheden aan voor mannen en vrouwen in het huwelijk en het leven. De rol van een man is op het gebied van werk: het verzorgen en ondersteunen van zijn familie (1 Tim 5:8); en in de kerk het voorzien van geestelijk leiderschap en gezond onderricht van het Woord (Titus 2:6-8).

De rol van een vrouw is voornamelijk op het gebied van haar huis en familie: het baren, het groot brengen en houden van haar kinderen; het liefhebben, ondersteunen en zich onderwerpen aan haar man; zijnde een huisvrouw (letterlijk een bewaarder of voogd van het huis) (Titus 2:4-5). Dit weerhoudt een vrouw er niet van om een baan of een carrière buiten het huis te hebben, maar dat houdt in dat haar primaire verantwoordelijkheid thuis is, het verzorgen en waken over haar familie - dit is waar ze haar volledigheid vindt, dit is waar ze vervulling vindt.

Dit geldt vooral als aan de volgende voorwaarde is voldaan: *“zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid”*. Dit kan verwijzen naar de vrouwen zelf die aan deze voorwaarden voldoen. Als het leven van een vrouw niet wordt gekenmerkt door de kwaliteiten van geloof, liefde, heiligheid en matigheid (zelfbeheersing), zal ze weinig vervulling vinden. Of dit kan verwijzen naar haar kinderen die aan deze voorwaarden voldoen. Het is bijzonder bevredigend voor een moeder om te zien dat haar kinderen trouw blijven aan de Heer, wandelen in liefde, in heiligheid en zelfbeheersing.

Conclusie

Het is belangrijk om Gods doelen voor mannen en vrouwen, in het huis en in de lokale kerk, te erkennen en te gehoorzamen. We moeten Gods instructies op deze gebieden volgen: *“opdat het Woord Gods niet gelasterd worde* (letterlijk: tegengesproken) (Titus 2:5) en: *“opdat degene, die daartegen is, beschaamd worde, en niets kwaads hebbe van ulieden te zeggen* (Titus 2:8).

Mannen en vrouwen zijn beide belangrijk voor God; ze hebben allebei een vitale rol in het opvoeden van hun families en in het aanbidden en dienen van de Heer. Vrouwen hebben zelfs een belangrijke rol in het leren van het Woord van God, maar alleen in overeenstemming met Gods wil. Vrouwen moeten hun eigen kinderen thuis leren en kunnen zowel vrouwen als kinderen in de kerk leren, maar: "*.....ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse*" in de lokale kerk (1 Tim 2:12).

Vrouwen zijn door de gehele geschiedenis heen door God gebruikt. We zien door de gehele Schrift prachtige voorbeelden van getrouwe vrouwen die de Heer hebben gediend en door de jaren heen zijn talloze vrouwen een essentieel onderdeel van de bediening in plaatselijke kerken geweest, maar alleen als zij zich hebben onderworpen aan de Heer en aan Zijn doel en rol in hun levens.

Als laatste opmerking aan Christelijke mannen moeten we de grote verantwoordelijkheid erkennen die God ons heeft gegeven als geestelijke leiders in onze huizen en in de lokale kerk, en we moeten deze verantwoordelijkheden opbouwen en vervullen. Als we trouw zijn in onze rollen in deze gebieden, dan kunnen de vrouwen in ons leven zich richten op het vervullen van de vitale bedieningen die God aan hen heeft toevertrouwd.